

Kongl. Maj:ts
Nådige
FÖRORDNING,
Hwarefter
Lapparne, med theras Qwin-
nor och Barn i Wästerbotn och ther til
lydande Lappmarker hafwa sig at rätta, när
the utom Lappmarkerne sig uppe-
hålla wilja.

Gifwen Stockholm i Råd-Cammaren then 1. Decembr. 1748.

WI FRIDERICH med GUDS Nåde Sweriges, Göthes och Wendes Konung m.m. Landt-Grefwe til Hessen nn. Giöre witterligit, at ehuruwäl Wi tilförene förordnat, thet Lapparne med theras Hustrur och Barn, böra sig uti Lappmarken uppehålla, samt sig ther föda och nära, och icke fara ikring uti andre Landsorter, Innbyggarna til olägenhet och förfång; Dock som theröfwer ännu klagas, at en del Lappar, med theras Qwinnor och Barn, sig ifrån Lappmarken begifwa til andre orter, och under föregifwande, at the, som wallhion betiena Allmogen med Boskapens wård och skiötsel, ther fara by ifrån by, samt med tiggande beswåra Wåre trogne undersåtare, och therjemte tilfoga then både med intrång och skada på skogarne, samt olägenhet med Fogels och Diurs skiutande och fångande; igenom hwilket kringstrykande jämwel händer, at de icke hålla sig til någon wiss församling, utan således lefwa i mörker och okunighet om thet, som til Christendomens kundskap hörer; Hwarförutan ock therigenom brist blifwer i Lappmarken på nödigt folk til Renhiordarnes skiötsel;

Åltså och på thet sådant oskick förekommas måtte, äre Wi föranlätne blefne, at härmed påbiuda, thet hädanefter någon Lappman, Qwinna, eller theras Barn, icke må sig ifrån Lappmarken begifwa til någon annan ort i Riket, förr än han eller hon, icke allenast undfådt Tings-Rättens lof och tilstånd thertil, igenom Utdrag utur Protocollen, sedan behörigen undersökt blifwit, och Tings- Rätten funnit, at samma person utaf Lapp-Allmogen i tienst icke åstundas eller behöfwes, utan ock Kyrkoherdens i then Lappmarken, wittnesvörd om hans eller hennes kundskap i Christendomen, samt förde wandel. Och enär then, som således med these bewis blifwit försedd, kommer til någon annan ort, bör then samma ther årstienst taga, och sedan tilställa näste Cronobetient ther bewis han af Tings-Rätten undfådt, samt tillika gifwa tilkänna, hos hwilken han tienst tagit, hwarefter bemälte Cronobetient åligger, oc therom til Landshöfdingen i orten beräta; Och skal Husbonden, inom en Månad ifrån thet sådant Legohion i hans tienst kommit, låta Kyrkoherden i Församlingen få therom kundskap, på thet han therföre sörja må, at en sådan Lappman, eller Qwinna wårder i sin Christendom underwist, samt tilhållen at bruka sina Salighets medel, äfwen som ock Husbonden åligger, at therom wara sorgfällig, at bemälte Lapphion flittig kommer til Kyrkan och Catechismi förhören, samt annars hemma i huset underwisas och öfwas i Christendomen.

Then Husbonde, som utan laga förfall, försummat at inom förenämde tid gifwa Kyrkoherden kundskap om bemälte tienstehion, böte Fem Daler Silfwermynt, angifwarens ensak. Och skall äntå sedan någon Lappman eller Qwinna uppå andre orter utom Lappmarker finnes, hwilken ei hafwer sådane bewis, och i ständig tienst sig icke begifwit, böte Fem Daler Silfwermynt, Lappmarks-Kyrkornes ensak, eller i brist af botum, straffes med Fyra par Spö, eller Fyra par Ris, trii slag af paret, hwarest han, eller hon, skal til Lappmarken återföras; Men then, som hyser, eller

tilstädjer någon ledig och tienstlös Lappman, eller Qwinna, at på sina ägor och skogar utom Lappmarken wistas, skal böta Tio Daler Silfwermynt, hälften til angifwaren, och then andra hälften til Socknens fattige, til hwilka böter jemwäl then Cronobetient skal förfallen wara, som härom fådt behörig kundskap, och therwid sin skyldighet icke fullgör.

Och althenstund någon af Lappallmogen kunde redan hafwa sig ifrån Lappmarken begifwit, som ännu icke någon tienst tagiet, eller med sina Renar, utom Lappmarken, sig uppehåller; Förthenskul är härmed Wår Nådige wilja, och befallning, at the med första som ske kan, böra sig til Lappmarken åter begifwa, eller thit föras, men är någon så gammal och wanför, at then ei kan med tienande, eller annat i lappmarken wanligit arbete sig ther föda, och ei heller ther hafwer sådane närskylde, som kunna then samma försörgia, tå må then qwarblifwa, och med wallgång, eller annat arbete, födan förtiena; Åliggandes Wåre Befallnings-hafwande i orterne, Magistraterne i Städerna, samt Crono-betiente å Landet, så ock Fiscalenerne, theröfwer en noga hand hålla, at thenna Wår Förordning behörigen efterlefwas, äfwen som ock wederbörande Presteskap bör granneligen tilse, at the fullgiorde warder, som på thess wård ankommer. Thet alle, som wederbör, til underdånig efter rättelse länder, Stockholm i Råd-Cammaren then 1. December 1748.

Under Kongl. Maj:ts
Wår Allernådigste Konungs ich Herres
opasslighet
ADOLPH FRIEDRICH.

K.Rauø: Fått fra "Byrån för forskarservice" v/Toni Fridh, Riksarkivet, Stockholm, 27.01. 1997, hvor det i følgebrev heter at "förordningen finns tryckt i det s.k. Årstrycket för 1748."